

Dodatky

9.1 Důkaz Věty 1.17

Pro důkaz Věty 1.17 je účelné zavést následující definice.

9.1. Definice. Funkce $F : [a, b] \rightarrow \mathbb{R}$ je *shora (zdola) polospojité v bodě* $x_0 \in [a, b]$, jestliže pro každé $\varepsilon > 0$ existuje $\delta > 0$ takové, že pro všechna $x \in [a, b] \cap (x_0 - \delta, x_0 + \delta)$ platí

$$F(x) < F(x_0) + \varepsilon \quad (F(x) > F(x_0) - \varepsilon).$$

Je-li funkce f shora resp. zdola polospojité v každém bodě intervalu $[a, b]$, říkáme, že je *shora resp. zdola polospojité na intervalu* $[a, b]$.

9.2. Poznámka. Je zřejmé, že funkce f je spojitá v bodě x_0 právě tehdy, když je v něm současně polospojité shora i zdola.

9.3 . Cvičení. Každá funkce polospojité shora (zdola) na ohraničeném a uzavřeném intervalu je na tomto intervalu ohraničená shora (zdola).

Další příjemnou vlastností funkcí shora polospojitéch na intervalu $[a, b]$ je to, že tyto funkce nabývají na tomto intervalu svého maxima :

9.4 . Tvzení. Je-li funkce $F : [a, b] \rightarrow \mathbb{R}$ shora polospojité na intervalu $[a, b]$, potom existuje bod $x_0 \in [a, b]$ takový, že

$$F(x) \leq F(x_0) \quad \text{pro každé } x \in [a, b].$$

D ů k a z . Označme

$$M = \sup_{x \in [a, b]} F(x).$$

Podle Cvičení 9.3 je $M < \infty$. Množina

$$Q_k = \left\{ x \in [a, b] : F(x) \geq M - \frac{1}{k} \right\} \quad (9.1)$$

je pro každé $k \in \mathbb{N}$ neprázdná. Ukážeme, že je také uzavřená :

Nechť x^* je hromadný bod množiny Q_k . Zřejmě $x^* \in [a, b]$. Předpokládejme, že $x^* \notin Q_k$. Platí tedy $F(x^*) < M - \frac{1}{k}$. Dále, z polospojitosti shora funkce f plyne, že k danému $\varepsilon = M - \frac{1}{k} - F(x^*) > 0$ existuje $\delta > 0$ takové, že platí

$$F(x) < F(x^*) + \varepsilon = F(x^*) + M - \frac{1}{k} - F(x^*) = M - \frac{1}{k}$$

pro všechna $x \in (x^* - \delta, x^* + \delta) \cap [a, b]$,

což je ovšem spor s tím, že x^* je hromadný bod množiny Q_k . Každá množina Q_k , $k \in \mathbb{N}$, je tedy uzavřená. Dále, vzhledem k tomu, že posloupnost $\{M - \frac{1}{k}\}_{k=1}^{\infty}$ je rostoucí, plyne z (9.1), že platí

$$[a, b] \supset Q_1 \supset Q_2 \cdots \supset Q_k \supset Q_{k+1} \cdots$$

Podle Cantorovy věty (viz např. [5, Věta 157]) je tudíž množina $\bigcap_{k=1}^{\infty} Q_k$ neprázdná. Budiž x_0 její libovolný prvek. Potom

$$M - \frac{1}{k} \leq F(x_0) \leq M \quad \text{platí pro každé } k \in \mathbb{N},$$

což je možné pouze, když

$$F(x_0) = M = \sup_{x \in [a, b]} F(x). \quad \square$$

9.5 . Cvičení. Je-li funkce $F: [a, b] \rightarrow \mathbb{R}$ zdola polospojité na intervalu $[a, b]$, potom existuje bod $x_0 \in [a, b]$ takový, že

$$F(x) \geq F(x_0) \quad \text{pro každé } x \in [a, b].$$

9.6. Tvzení. *Nechť funkce $f: [a, b] \rightarrow \mathbb{R}$ je taková, že pro každé $t \in [a, b]$ a každé $s \in (a, b)$ existují limity*

$$f(t+) = \lim_{\tau \rightarrow t+} f(\tau) \quad \text{a} \quad f(s-) = \lim_{\tau \rightarrow s-} f(\tau).$$

Definujme funkci $F: [a, b] \rightarrow \mathbb{R}$ předpisem

$$F(x) = \max\{f(x-), f(x), f(x+)\} \quad \text{pro } x \in (a, b), \quad F(a) = f(a+) \quad \text{a} \quad F(b) = f(b-).$$

Potom je funkce F shora polospojité na intervalu $[a, b]$.

D ů k a z . Budiž dán libovolný bod $x_0 \in (a, b)$. Potom platí $f(x_0) \leq F(x_0)$. Dále, vzhledem k předpokladu o existenci limit $f(x_0-)$ a $f(x_0+)$, pro každé $\varepsilon > 0$ existuje $\delta > 0$ takové, že platí

$$f(x) < f(x_0-) + \varepsilon \leq F(x_0) + \varepsilon \quad \text{pro všechna } x \in (x_0 - \delta, x_0),$$

$$f(x) < f(x_0+) + \varepsilon \leq F(x_0) + \varepsilon \quad \text{pro všechna } x \in (x_0, x_0 + \delta).$$

Máme tedy

$$f(x) < F(x_0) + \varepsilon \quad \text{pro všechna } x \in (x_0 - \delta, x_0 + \delta).$$

Odtud plyne dále, že platí

$$f(x-) \leq F(x_0) + \varepsilon \quad \text{a} \quad f(x+) < F(x_0) + \varepsilon \quad \text{pro všechna } x \in (x_0 - \delta, x_0 + \delta),$$

čili

$$F(x) \leq F(x_0) + \varepsilon \quad \text{pro všechna } x \in (x_0 - \delta, x_0 + \delta).$$

T. zn., že f je polospojité shora v bodě x_0 . Podobně bychom postupovali také v případech $x_0 = a$ resp. $x_0 = b$. □

9.7. Lemma (RIESZ). *Nechť funkce f a $F: [a, b] \rightarrow \mathbb{R}$ splňují předpoklady Tvzení 9.6. Potom je množina*

$$E = \{x \in (a, b) : \text{existuje } \xi > x \text{ tak, že } f(\xi) > F(x)\}$$

otevřená. Když je $E \neq \emptyset$, pak E sestává z nejvýše spočetného systému po dvou disjunktních otevřených intervalů (a_k, b_k) a pro každý z nich platí

$$f(a_k+) \leq F(b_k).$$

D ů k a z . Je-li $E = \emptyset$, není co dokazovat. Nechť tedy $x_0 \in E$. Potom existuje $\xi \in (x_0, b]$ takové, že platí

$$\varepsilon := f(\xi) - F(x_0) > 0.$$

Vzhledem k polospojivosti funkce F v bodě x_0 existuje $\delta > 0$ takové, že $(x_0 - \delta, x_0 + \delta) \subset [a, b]$ a

$$x \in (x_0 - \delta, x_0 + \delta) \implies F(x) < F(x_0) + \varepsilon = f(\xi).$$

To ovšem také znamená, že je

$$(x_0 - \delta, x_0 + \delta) \subset E,$$

tj. množina E je otevřená.

Je známo (viz [5, Věta 69]), že každá neprázdná otevřená množina je sjednocením nejvýše spočetného systému po dvou disjunktních otevřených intervalů. Tedy také množina E je sjednocením takového systému $\{(a_k, b_k)\}$. Zvolme libovolný interval (a_k, b_k) z tohoto systému a v něm libovolný bod x_0 . Podle Tvzení 9.4 existuje $x_1 \in [x_0, b]$ takové, že

$$F(x_1) = \max_{x \in [x_0, b]} F(x). \tag{9.2}$$

Kdyby bylo $x_1 < b_k$ pak by také bylo $x_1 \in E$ a tudíž by pro nějaké $\xi \in (x_1, b]$ bylo

$$F(\xi) \geq f(\xi) > F(x_1),$$

což je ovšem spor s (9.2). Máme tedy

$$x_1 \geq b_k.$$

Vzhledem k (9.2) máme také $F(b_k) \leq F(x_1)$. Předpokládejme, že je

$$F(b_k) < F(x_1) = \max\{f(x_1-), f(x_1), f(x_1+)\}.$$

Potom také musí být $x_1 > b_k$ a musí existovat $\xi \in (b_k, b)$ takové, že je $f(\xi) > F(b_k)$ čili $b_k \in E$, což ovšem není možné. Je tedy

$$F(b_k) = F(x_1) = \max_{x \in [x_0, b]} F(x) \geq F(x_0) \geq f(x_0)$$

pro každé $x_0 \in (a_k, b_k)$. Limitním přechodem $x_0 \rightarrow a_k+$ dostaneme konečně

$$F(b_k) \geq f(a_{k+}),$$

což uzavírá důkaz lemmatu. □

9.8. Poznámka. Funkce splňující předpoklady Tvzení 9.6 a Lemmatu 9.7 nazýváme *regulované funkce*. Podrobněji o nich pojednáme v kapitole 3.

9.9. Definice. Necht' $f : [a, b] \rightarrow \mathbb{R}$ je daná funkce. Pro $x \in (a, b]$ definujeme *horní resp. dolní Diniho derivovaná čísla zleva* $D^-f(x)$ resp. $D_-f(x)$ takto:

$$D^-f(x) = \limsup_{t \rightarrow x-} \frac{f(t) - f(x)}{t - x} \quad \text{a} \quad D_-f(x) = \liminf_{t \rightarrow x-} \frac{f(t) - f(x)}{t - x}.$$

Podobně se definují *horní resp. dolní Diniho derivovaná čísla zprava* v bodech $x \in [a, b)$:

$$D^+f(x) = \limsup_{\xi \rightarrow x+} \frac{f(\xi) - f(x)}{\xi - x} \quad \text{a} \quad D_+f(x) = \liminf_{\xi \rightarrow x+} \frac{f(\xi) - f(x)}{\xi - x}.$$

9.10. Poznámka. Pro libovolnou funkci $f : [a, b] \rightarrow \mathbb{R}$ a body $x \in (a, b]$ a $y \in [a, b)$ jsou její derivovaná čísla $D^-f(x)$, $D_-f(x)$, $D^+f(y)$, $D_+f(y)$ jednoznačně určena. Mohou ovšem nabývat také hodnot ∞ resp. $-\infty$. Funkce f má v bodě x vlastní derivaci zleva právě tehdy, když $D^-f(x) = D_-f(x) \in \mathbb{R}$. Podobně, f má v bodě x vlastní derivaci zprava právě tehdy, když $D^+f(x) = D_+f(x) \in \mathbb{R}$, a vlastní derivaci právě tehdy, když $D^-f(x) = D_-f(x) = D^+f(x) = D_+f(x) \in \mathbb{R}$.

Z Definice 9.9 ihned plyne, že pro $x \in (a, b]$ a $y \in [a, b)$ platí

$$-\infty \leq D_-f(x) \leq D^-f(x) \leq +\infty \quad \text{a} \quad -\infty \leq D_+f(y) \leq D^+f(y) \leq +\infty.$$

Podle Důsledku 1.6 a Lemmatu obsaženém v důkazu Věty 1.7 již víme, že každá monotonní funkce na intervalu $[a, b]$ má na tomto intervalu nejvýše spočetně mnoho bodů nespojitosti. Nyní si ukážeme, že každá monotonní funkce má vlastní derivaci "téměř všude" na definičním intervalu.

9.11. Věta. Každá funkce $f : [a, b] \rightarrow \mathbb{R}$ monotonní na $[a, b]$ má pro s.v. $x \in [a, b]$ konečnou derivaci $f'(x)$.

D ů k a z . Předpokládejme např., že f je neklesající. Potom pro všechna $x, \xi \in [a, b]$, $x \neq \xi$, máme

$$\frac{f(\xi) - f(x)}{\xi - x} \geq 0$$

a vzhledem k Definici 9.9 tedy také

$$0 \leq D_-f(x) \leq D_+f(x) \leq \infty \quad \text{a} \quad 0 \leq D_+f(x) \leq D^-f(x) \leq \infty \quad (9.3)$$

pro všechna $x, \in (a, b)$.

Důkaz věty bude rozdělen na 3 kroky :

- I. Nejprve ukážeme, že platí:

$$D^+ f(x) < \infty \quad \text{pro s.v. } x \in (a, b). \quad (9.4)$$

- II. Poté ukážeme, že platí

$$D^+ f(x) \leq D_- f(x) \quad \text{pro s.v. } x \in (a, b). \quad (9.5)$$

- III. Konečně, ukážeme, že důkaz věty je už snadným důsledkem tvrzení (9.4) a (9.5).

► I. Nejprve tedy dokážeme platnost tvrzení (9.4). Označme symbolem S množinu bodů nespojitosti funkce f v (a, b) a

$$E_\infty = \{x \in (a, b) \setminus S : D^+ f(x) = \infty\}.$$

Podle Věty 1.7 je množina S nanejvýše spočetná a tedy (viz Cvičení 1.16 a)) má nulovou míru ($\mu(S) = 0$). Je-li $E_\infty = \emptyset$, není co dokazovat. Předpokládejme tedy, že je $E_\infty \neq \emptyset$. Nechť je dáno libovolné $c > 0$. Máme

$$E_\infty \subset E_c = \{x \in (a, b) \setminus S : D^+ f(x) > c\}. \quad (9.6)$$

Jestliže $x \in E_c$, pak podle Definice 9.9 existuje $\xi \in (x, b)$ takové, že platí

$$\frac{f(\xi) - f(x)}{\xi - x} > c,$$

tj.

$$\text{pro každé } x \in E_c \text{ existuje } \xi \in (a, b) \text{ takové, že } g(\xi) > G(x), \quad (9.7)$$

kde

$$g(x) := f(x) - cx \quad \text{pro } x \in [a, b], \quad (9.8)$$

a

$$G(x) := \begin{cases} g(a+) & \text{pro } x = a, \\ \max\{g(x-), g(x), g(x+)\} & \text{pro } x \in (a, b), \\ g(b-) & \text{pro } x = b. \end{cases} \quad (9.9)$$

(Zde jsme využili toho, že $E_c \cap S = \emptyset$ a tudíž $G(x) = g(x)$ pro každé $x \in E_c$.) Podle (9.7) máme dále

$$E_c \subset E := \{x \in (a, b) : \text{existuje } \xi > x \text{ tak, že } g(\xi) > G(x)\}. \quad (9.10)$$

Protože funkce f je neklesající na $[a, b]$, je také g na tomto intervalu neklesající a tudíž také regulovaná (viz Důsledek 1.6). Podle Tvrzení 9.6 je G polospojité shora na $[a, b]$ a tudíž podle Lemmatu 9.7 je množina E z (9.10) sjednocením nejvýše spočetného systému

po dvou disjunktních otevřených intervalů (a_k, b_k) , $k \in K \subset \mathbb{N}$ a pro každý z nich platí $g(a_k+) \leq G(b_k)$. Vzhledem k (9.8) a (9.9) a vzhledem k tomu, že funkce f je neklesající na $[a, b]$, tedy máme

$$f(a_k+) - c a_k \leq G(b_k) = \max\{f(b_k-), f(b_k), f(b_k+)\} - c b_k \leq f(b_k+),$$

neboli

$$c(b_k - a_k) \leq f(b_k+) - f(a_k+).$$

Sečtením přes všechna k odtud dostaneme

$$c \sum_{k \in K} (b_k - a_k) \leq \sum_{k \in K} [f(b_k+) - f(a_k+)] \leq f(b) - f(a),$$

neboli

$$\sum_{k \in K} (b_k - a_k) \leq \frac{f(b) - f(a)}{c}.$$

Pokud tedy k danému $\varepsilon > 0$ zvolíme $c > 0$ tak velké, aby platilo

$$\frac{f(b) - f(a)}{c} < \varepsilon,$$

docílíme toho, že bude

$$\sum_{k \in K} (b_k - a_k) < \varepsilon,$$

což ovšem znamená, že množina E a tudíž také množina $E_\infty \cup S \cup [a] \cup [b]$ mají nulovou míru (viz (9.6), (9.10) a Cvičení 1.16b)). Tvrzení (9.4) je tedy dokázáno.

► II. Pro daná čísla $\alpha, \beta \in \mathbb{R}$ taková, že

$$\alpha \geq 0 \quad \text{a} \quad \beta \geq \alpha, \tag{9.11}$$

definujme

$$E_{\alpha\beta} = \{x \in (a, b) \setminus S : D^+f(x) \geq \alpha \quad \text{a} \quad D_-f(x) < \beta\}$$

a

$$E_\beta = \{x \in (a, b) : Df(x) < \beta\}.$$

Nechť $y \in E_\beta$. Pak existuje $\eta \in (a, x)$ takové, že

$$f(\eta) - \beta \eta > f(y) - \beta y.$$

Pro $x \in [-b, -a]$ definujme

$$g(x) = f(-x) + \beta x.$$

Je-li $y = -x \in (a, b) \cap E_\beta$, pak podle výše uvedeného existuje $\xi > x$ ($\xi = -\eta$) takové, že je

$$g(\xi) > G(x) = g(x),$$

kde funkce G je přiřazena k g opět relací (9.9). (Jelikož je $S \cap E_\beta = \emptyset$ a $x \in E_\beta$, je $G(x) = g(x)$.) Použitím Lemmatu 9.7 pro funkci g na intervalu $(-b, -a)$ dostaneme, že existuje nejvýše spočetně mnoho otevřených a navzájem disjunktních intervalů $(-b_k, -a_k)$, které obsahují ty body $x \in (-b, -a)$, pro které je $-x \in E_\beta$ a platí

$$g(-b_k+) \leq G(-a_k).$$

Protože f je neklesající na $[a, b]$, funkce g je nerostoucí na $[-b, -a]$. To má za následek, že $g(x-) \geq g(x) \geq g(x+)$ pro každé $x \in (a, b)$. Máme tedy

$$G(-a_k) = g(-a_k-) \quad \text{a tudíž} \quad f(b_k-) - \beta b_k \leq f(a_k+) = \beta a_k,$$

tj.

$$f(b_k-) - f(a_k+) \leq \beta (b_k - a_k) \quad \text{pro každé } k.$$

(a) Nyní, pro $\alpha \geq 0$ označme

$$\tilde{E}_\alpha = \{x \in [a, b] \setminus S : D^+ f(x) > \alpha\}.$$

Podobně jako v analogické situaci výše, pro každé $y \in \tilde{E}_\alpha$ můžeme najít $\eta \in (a, y)$ takové, že je

$$\frac{f(\eta) - f(y)}{\eta - y} < \alpha, \tag{9.12}$$

tj.

$$f(\eta) - \alpha \eta > f(y) - \alpha y. \tag{9.13}$$

Definujme

$$g(x) = f(-x) - \alpha(-x) \quad \text{pro } x \in [-b, -a]$$

a

$$G(x) = \begin{cases} g(-b+) & \text{pro } x = -b, \\ \max\{g(x-), g(x), g(x+)\} & \text{pro } x \in (-b, -a), \\ g(-a-) & \text{pro } x = -a. \end{cases}$$

Vzhledem k (9.13), pro každé $x \in (a, b)$ takové, že $-x \in \tilde{E}_\alpha$ existuje $\xi \in (x, -a)$, pro které platí $g(\xi) > G(x)$. (Stačí najít k $y = -x \in \tilde{E}_\alpha$ splňující (9.12) a pak položit $\xi = -\eta$.) Použitím Lemmatu 9.7 tedy můžeme ukázat, že existuje nejvýše spočetný systém po dvou disjunktních otevřených intervalů (a_k, b_k) , $k \in K \subset \mathbb{N}$, takový, že platí

$$\tilde{E}_\alpha \subset \bigcup_{k \in K} (-b_k, -a_k)$$

a

$$g(-b_k+) = f(b_k-) - \alpha b_k \leq G(-a_k) \leq f(a_k+) - \alpha a_k.$$

Poslední nerovnost ovšem znamená, že pro každé $k \in K$ platí

$$f(b_k-) - f(a_k+) \leq \alpha (b_k - a_k). \quad (9.14)$$

(b) Necht' $k \in K$ a $x \in E_\beta \cap (a_k, b_k)$. Potom máme $D^+ f(x) > \beta$ a tudíž existuje $\xi \in (x, b_k)$ takové, že platí

$$f(\xi) - \beta \xi > f(x) - \beta x.$$

Použijeme-li opět Rieszovo lemma (Lemma 9.7), dostaneme odtud existenci nejvýše spočetného systému po dvou disjunktčních otevřených intervalů $(a_{k\ell}, b_{k\ell})$, $\ell \in L \subset \mathbb{N}$, takového, že platí

$$E_\beta \cap (a_k, b_k) \subset \bigcup_{\ell \in L} (a_{k\ell}, b_{k\ell})$$

a

$$f(a_{k\ell}+) - \beta a_{k\ell} \leq f(b_{k\ell}+) - \beta b_{k\ell},$$

tj.

$$\beta (b_{k\ell} - a_{k\ell}) \leq f(b_{k\ell}+) - f(a_{k\ell}+) \quad \text{pro každé } \ell \in L.$$

Po sečtení přes všechna $\ell \in L$ odtud a z (9.14) získáme vztahy

$$\beta \sum_{\ell \in L} (b_{k\ell} - a_{k\ell}) \leq \sum_{\ell \in L} (f(b_{k\ell}+) - f(a_{k\ell}+)) \leq f(b_k-) - f(a_k+) \leq \alpha (b_k - a_k)$$

a (sečtením přes všechna $k \in K$)

$$\beta \sum_{k \in K} \sum_{\ell \in L} (b_{k\ell} - a_{k\ell}) \leq \alpha \sum_{k \in K} (b_k - a_k). \quad (9.15)$$

Označíme-li tedy

$$|\mathfrak{L}_1| = \sum_{k \in K} (b_k - a_k) \quad \text{a} \quad |\mathfrak{L}_2| = \sum_{k \in K} \sum_{\ell \in L} (b_{k\ell} - a_{k\ell}),$$

budeme moci nerovnost (9.15) přepsat ve tvaru

$$|\mathfrak{L}_1| \leq \frac{\alpha}{\beta} |\mathfrak{L}_2|.$$

Když výše uvedené procedury (a) i (b) budeme provádět střídavě v postupně vznikajících intervalech, dostaneme posloupnost systémů intervalů $\mathfrak{L}_1 \supset \mathfrak{L}_2 \supset \cdots \supset \mathfrak{L}_n \supset \cdots$, z nichž každý obsahuje $E_{\alpha\beta} = E_\beta \cap \tilde{E}_\alpha$, přičemž

$$|\mathfrak{L}_{2n}| \leq \frac{\alpha}{\beta} |\mathfrak{L}_{2n-1}| \leq \frac{\alpha}{\beta} |\mathfrak{L}_{2n-2}|$$

platí pro každé $n \in \mathbb{N}$. Odtud pak dále odvodíme, že je

$$|\mathfrak{L}_{2n}| \leq \left(\frac{\alpha}{\beta}\right)^n |\mathfrak{L}_1| \leq \left(\frac{\alpha}{\beta}\right)^n (b-a).$$

Protože máme $0 \leq \frac{\alpha}{\beta} < 1$, plyne odtud, že je $|\mathfrak{L}_{2n}| \rightarrow 0$ pro $n \rightarrow \infty$.

Nyní, k danému $\varepsilon > 0$ zvolíme $n \in \mathbb{N}$ tak, aby bylo

$$\left(\frac{\alpha}{\beta}\right)^n (b-a) < \varepsilon.$$

Potom bude $E_{\alpha\beta} \subset \mathfrak{L}_{2n}$ a přitom také $|\mathfrak{L}_{2n}| \leq \varepsilon$, což podle Definice 1.15 znamená, že $\mu(E_{\alpha\beta}) = 0$ pro libovolnou dvojici $\alpha, \beta \in \mathbb{R}$ splňující (9.11).

Označme

$$E_* = \{x \in (a, b) \setminus S : D_- f(x) < D^+ f(x)\}$$

Potom pro každé $x \in E_*$ existují racionální čísla $\alpha, \beta \in \mathbb{P}$ splňující (9.11) a

$$D_- f(x) < \alpha < \beta < D^+ f(x).$$

To znamená, že je E_* obsažena v množině

$$\tilde{E} := \bigcup_{\substack{0 \leq \alpha < \beta \\ \alpha, \beta \in \mathbb{P}}} E_{\alpha, \beta},$$

která je sjednocením spočetně mnoha množin nulové míry a tudíž má také nulovou míru (viz Cvičení 1.16b). Tím spíše je $\mu(E_*) = 0$ a tedy také

$$\mu(E_* \cup S \cup [a] \cup [b]) = 0,$$

což dokazuje platnost tvrzení (9.5).

► III. Funkce

$$\tilde{f} : x \in [-b, -a] \rightarrow -f(-x)$$

je zřejmě neklesající na $[-b, -a]$ a platí

$$D_- \tilde{f}(-x) = D_+ f(x) \quad \text{a} \quad D^+ \tilde{f}(-y) = D^- f(y)$$

pro všechna $x \in [a, b]$ a $y \in (a, b]$. Použijeme-li tedy (9.5) na funkci \tilde{f} , dostaneme

$$D^- f(x) = D^+ \tilde{f}(-x) \leq D_- \tilde{f}(-x) = D_+ f(x) \quad \text{pro s.v. } x \in [a, b].$$

Vzhledem k (9.3) a (9.4) tedy pro s.v. $x \in [a, b]$ budeme mít

$$0 \leq D^+ f(x) \leq D_- f(x) \leq D^- f(x) \leq D_+ f(x) \leq D^+ f(x) < \infty,$$

tj.

$$0 \leq D^+ f(x) = D_- f(x) = D^- f(x) = D_+ f(x) = f'(x) < \infty.$$

□

Věta 1.17 je přímým důsledkem vět 9.11 a 1.4.

9.2 Alternativní důkaz Věty 5.28 (per-partes)

Důkaz bude současně alternativním důkazem existenčního tvrzení z Věty 5.22.

Nechť je tedy $f \in \mathbb{G}[a, b]$ a $g \in \mathbb{BV}[a, b]$ a nechť je dáno $\varepsilon > 0$. Podle Věty 5.16 existuje integrál $\int_a^b f \, d[g]$ a můžeme tedy zvolit kalibr δ_1 tak, aby pro každé $(D, \xi) \in \mathcal{A}(\delta_1)$ platilo

$$|S(D, \xi) - \int_a^b f \, d[g]| < \varepsilon. \quad (9.16)$$

Dále, pro každé $x \in [a, b]$ můžeme zvolit $\delta_2(x) > 0$ tak, aby platilo

$$\begin{cases} s \in (x - \delta_2(x), x) \cap [a, b] \implies |f(s) - f(x-)| < \varepsilon & \text{a} & |g(s) - g(x-)| < \varepsilon, \\ s \in (x, x + \delta_2(x)) \cap [a, b] \implies |f(s) - f(x+)| < \varepsilon & \text{a} & |g(s) - g(x+)| < \varepsilon. \end{cases} \quad (9.17)$$

Podle tvrzení (ii) Důsledku 3.7 má množina

$$M_\varepsilon = \{x \in [a, b] : |\Delta^+ f(x)| \geq \varepsilon \vee |\Delta^- f(x)| \geq \varepsilon\}$$

nejvýše konečný počet prvků. Pro každý bod $x \in [a, b] \setminus M_\varepsilon$ je tedy kladná jeho vzdálenost

$$\text{dist}(x, M_\varepsilon) = \min\{|x - y| : y \in M_\varepsilon\}$$

od množiny M_ε . Definujme

$$\delta_3(x) = \begin{cases} \text{dist}(x, M_\varepsilon) & \text{když } x \in [a, b] \setminus M_\varepsilon, \\ \delta_2(x) & \text{když } x \in M_\varepsilon \end{cases} \quad (9.18)$$

a

$$\delta_\varepsilon(x) = \min\{\delta_1(x), \delta_2(x), \delta_3(x)\} \quad \text{pro } x \in [a, b]. \quad (9.19)$$

Nechť

$$(D, \xi) = (\{\alpha_0, \alpha_1, \dots, \alpha_m\}, (\xi_1, \xi_2, \dots, \xi_m)) \in \mathcal{A}(\delta_\varepsilon).$$

Potom, vzhledem k (9.18) a (9.19), musí být $M_\varepsilon \subset \Xi = \{\xi_1, \xi_2, \dots, \xi_m\}$. Jednoduchými úpravami zjistíme, že platí

$$\begin{aligned} & S_{f\Delta g}(D, \xi) + S_{g\Delta f}(D, \xi) \\ &= \sum_{j=1}^m (f(\xi_j)g(\alpha_j) - f(\xi_j)g(\alpha_{j-1}) + f(\alpha_j)g(\xi_j) - f(\alpha_{j-1})g(\xi_j)) \\ &= f(b)g(b) + \sum_{j=1}^m (f(\xi_j)g(\alpha_j) + f(\alpha_j)g(\xi_j) - f(\xi_j)g(\xi_j) - f(\alpha_j)g(\alpha_j)) \\ &\quad - f(a)g(a) - \sum_{j=1}^m (f(\xi_j)g(\alpha_{j-1}) + f(\alpha_{j-1})g(\xi_j) - f(\xi_j)g(\xi_j) - f(\alpha_{j-1})g(\alpha_{j-1})) \end{aligned}$$

$$\begin{aligned}
&= f(b)g(b) - f(a)g(a) - \sum_{j=1}^m (f(\alpha_j) - f(\xi_j))(g(\alpha_j) - g(\xi_j)) \\
&\quad + \sum_{j=1}^m (f(\xi_j) - f(\alpha_{j-1}))(g(\xi_j) - g(\alpha_{j-1})).
\end{aligned}$$

Dále,

$$\begin{aligned}
&\left| \sum_{a < x \leq b} \Delta^+ f(x) \Delta^+ g(x) - \sum_{a \leq x < b} \Delta^- f(x) \Delta^- g(x) \right| \\
&\leq \sum_{x \in M_\varepsilon \cap [a, b]} |\Delta^+ f(x)| |\Delta^+ g(x)| + \sum_{x \in [a, b] \setminus M_\varepsilon} |\Delta^+ f(x)| |\Delta^+ g(x)| \\
&\quad + \sum_{x \in M_\varepsilon \cap (a, b]} |\Delta^- f(x)| |\Delta^- g(x)| + \sum_{x \in (a, b] \setminus M_\varepsilon} |\Delta^- f(x)| |\Delta^- g(x)| \\
&\leq \left(\sum_{x \in M_\varepsilon \cap [a, b]} |\Delta^+ f(x)| + \sum_{x \in M_\varepsilon \cap (a, b]} |\Delta^- f(x)| + 2\varepsilon \right) \text{var}_a^b g < \infty.
\end{aligned}$$

Máme tedy

$$\begin{aligned}
&\left| S_{g\Delta f}(D, \xi) - f(b)g(b) + f(a)g(a) + \int_a^b f \, d[g] \right. \\
&\quad \left. + \sum_{a < x \leq b} \Delta^+ f(x) \Delta^+ g(x) - \sum_{a \leq x < b} \Delta^- f(x) \Delta^- g(x) \right| \\
&\leq \left| \int_a^b f \, d[g] - S_{f\Delta g}(D, \xi) \right| \\
&\quad + \left| \sum_{j=1}^m (f(\xi_j) - f(\alpha_{j-1}))(g(\xi_j) - g(\alpha_{j-1})) - \sum_{a < x \leq b} \Delta^- f(x) \Delta^- g(x) \right| \\
&\quad + \left| \sum_{j=1}^m (f(\alpha_j) - f(\xi_j))(g(\alpha_j) - g(\xi_j)) - \sum_{a \leq x < b} \Delta^+ f(x) \Delta^+ g(x) \right|.
\end{aligned} \tag{9.20}$$

Dále,

$$\begin{aligned}
&\left| \sum_{j=1}^m (f(\alpha_j) - f(\xi_j))(g(\alpha_j) - g(\xi_j)) - \sum_{a \leq x < b} \Delta^+ f(x) \Delta^+ g(x) \right| \\
&= \left| \sum_{j=1}^m (f(\alpha_j) - f(\xi_{j+}) + \Delta^+ f(\xi_j))(g(\alpha_j) - g(\xi_{j+}) + \Delta^+ g(\xi_j)) \right|
\end{aligned}$$

$$\begin{aligned}
& - \sum_{j=1}^m \Delta^+ f(\xi_j) \Delta^+ g(\xi_j) - \sum_{x \in [a,b] \setminus \Xi} \Delta^+ f(x) \Delta^+ g(x) \Big| \\
& = \left| \sum_{j=1}^m (f(\alpha_j) - f(\xi_{j+})) (g(\alpha_j) - g(\xi_{j+})) + \sum_{j=1}^m (f(\alpha_j) - f(\xi_{j+})) \Delta^+ g(\xi_j) \right. \\
& \quad \left. + \sum_{j=1}^m \Delta^+ f(\xi_j) (g(\alpha_j) - g(\xi_{j+})) - \sum_{x \in [a,b] \setminus \Xi} \Delta^+ f(x) \Delta^+ g(x) \right|
\end{aligned}$$

Předposlední součet přitom můžeme rozdělit do dvou součtů: jeden, ve kterém se sčítá přes ta j , pro která je $t_j \in M_\varepsilon$ a druhý, který obsahuje všechny ostatní sčítance. Odtud, vzhledem k (9.17) a vzhledem k definici množiny M_ε , plyne, že je

$$\begin{aligned}
& \left| \sum_{j=1}^m (f(\alpha_j) - f(\xi_j)) (g(\alpha_j) - g(\xi_j)) - \sum_{a \leq x < b} \Delta^+ f(x) \Delta^+ g(x) \right| \\
& \leq \left(2 \sum_{j=1}^m |g(\alpha_j) - g(\xi_{j+})| + 2 \sum_{j=1}^m |\Delta^+ g(\xi_j)| + \sum_{x \in M_\varepsilon} |\Delta^+ f(x)| \right) \varepsilon \leq K^+ \varepsilon,
\end{aligned}$$

kde

$$K^+ = 4 \operatorname{var}_a^b g + \sum_{x \in M_\varepsilon \cap (a,b)} |\Delta^+ f(x)| < \infty.$$

Podobně bychom ověřili, že platí

$$\left| \sum_{j=1}^m (f(\xi_j) - f(\alpha_{j-1})) (g(\xi_j) - g(\alpha_{j-1})) - \sum_{a < x \leq b} \Delta^- f(x) \Delta^- g(x) \right| \leq K^- \varepsilon,$$

kde

$$K^- = 4 \operatorname{var}_a^b g + \sum_{x \in M_\varepsilon \cap (a,b)} |\Delta^- f(x)| < \infty.$$

Dosazením do (9.20) a využitím (9.16) získáme odhad

$$\begin{aligned}
& \left| S_{g\Delta f}(D, \xi) - f(b)g(b) + f(a)g(a) + \int_a^b f \, d[g] \right. \\
& \quad \left. + \sum_{a < x \leq b} \Delta^+ f(x) \Delta^+ g(x) - \sum_{a \leq x < b} \Delta^- f(x) \Delta^- g(x) \right| \leq (1 + K^+ K^-) \varepsilon.
\end{aligned}$$

Protože (D, ξ) bylo libovolné δ_ε -jemné dělení, plyne odtud už, že existuje integrál $\int_a^b g \, d[f]$ a platí (5.37). \square